

Bygningerne, opnaae Noget i saa Henseende, saa kan det ikke stee paa anden Maade end ved Udflytning, og kan der ikke udflyttes, maa der bygges paa en mindre brandfarlig Maade. Jeg kjender ogsaa i den Henseende et Tilfælde, hvor endeel Smaahuse brændte og igjen blev opbyggede paa den samme lille Plet Jord, men det gik saaledes til, at hverandret af dem blev flyttet tilbage paa Havetpladsen, og hverandret blev liggende ved Gaden, men allesammen med Tegltag, og det troer jeg er saa hensigtsmæssigt, som man vel kan tænke sig, og saaledes er det ogsaa tilfaldet ved denne Lov. Der er jo altid Noget, man kan udsætte, og der er ogsaa nogle Bestemmelser, som jeg synes ere for strenge med Hensyn til Bygningerne. Naar man f. Ex. tænker sig et Teglværk, saa kan det ikke, om det ogsaa ligger nok saa langt borte fra Byen, efter nærværende Lov bygges op, uden at det bygges paa en særegen Maade, enten man vil have det asfureret eller ei. Jeg mener, at naar det ligesom aldeles fjernet fra andre Bygninger, kan man frit overlade til Vedkommende, hvorledes de ville bygge, naar de ikke asfurere, og der ikke fra den Side kan være Noget at befrygte; det bliver Mandens egen Risiko. Der er ogsaa efter min Mening enkelte vel strenge Bestemmelser med Hensyn til Slukningsapparaterne, at der navnlig skal anskaffes en Deel Spande. Det er Noget, jeg mener man slet ikke behøver at sætte i Loven; der er en Mængde af den Slags paa Landet. Naar man i den Henseende vilde sætte Noget i Loven, maatte man sætte, at Vedkommende maatte møde med Vandspande; det er en Selvsølge, at de maae møde, og det have de hidtil gjort; og naar det i Lovdagsmødet af en æret Rigsdagsmand (C. N. Petersen) blev udtalt, at det ikke forekom ham, at der var Strenghed nok i Loven med Hensyn til at møde paa Brandstedet — Meningerne herom kunne forresten være forskellige — saa forekommer det mig at være meget hensigtsmæssigt, at Loven bestemmer, at der skal mødes i een Miils Afstand. — den ældre Bestemmelse er jo to Miil. — Min Erfaring er nu saaledes, at i de fleste Tilfælde møder der allfor Mange, saa at den Eine ikke kan komme til

for den Anden. Naar det bliver bestemt, at der skal mødes i een Miils Afstand, og at alle Sogneboere, eller de af dem, der have Evne og Kræfter, skulle møde paa det Sted, hvor Ildbranden er — og det omtaler Loven ogsaa — saa mener jeg, at der i det Bæseftlige gaaer en ganske god Tanké gjennem Lovforslaget, saa at jeg nok kunde ønske, at det kunde blive til Lov; det vil nu ikke kunne stee i nærværende Rigsdagssession, ellers kunde jeg ganske tiltræde det.

Justitsministeren: Jeg maa beklage, at jeg ikke har kunnet være tilstede ved denne Sags Forhandling i forrige Møde, og jeg maa derfor udsætte at besvare de Bemærkninger, som derved ere fremkomne, til Sagens anden Behandling. I Anledning af, hvad der er yttret i Aften, skal jeg kun tillade mig et Par Bemærkninger. Naar der saaledes af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (C. E. Møller) er gjort Udsættelse ved den Bestemmelse i Loven, at det er tilladt Herregaardene at nedlægge deres Sprøiter, skal jeg gjøre opmærksom paa, at dette kun er en Indfrielse af et Løfte, som er givet i Loven om Hartkornets Egallisation af 20de Juni 1850; der staaer udtrykkelig deri, at de særegne Forpligtelser, som det privilegerede Hartkorn har fremfor det uprivillegerede, efterhaanden skulle søges ophævede, og i Overensstemmelse med denne Bestemmelse er det, at der her er taget den Beslutning, at der ikke efter skal paa hvile Herregaardene nogen Forpligtelse til at holde Sprøiter. Iøvrigt forholder det sig ikke saaledes, som den ærede Taler meente, at disse Sprøiter skulde affattes; det er naturligtvis en frivillig Sag, om Herregaardene ville vedblive at holde dem eller ikke. Det er af to ærede Talere yttret, at Steder, der ligge isolerede, maatte kunne bygges saaledes, som vedkommende Ciere maatte finde hensigtsmæssigt, uden Hensyn til, om de indeholdt brandfarlige Indretninger eller ikke. Ja, Rigtigheden af denne Sætning maa erkjendes, naar der ikke paa hvilede Brandasurancen nogen Forpligtelse til at asfurere disse Steder; men det er netop Tilfældet nu, at ethvert Sted skal optages i Asfuranceforeningen, naar det